

SLADKÝ ŽIVOT

Kali Anthonyová
Prchající
nevěsta

KALI ANTHONYOVÁ

PRCHAJÍCÍ NEVĚSTA

PŘEKLAD

MARIE HAJDOVÁ

Milá čtenářko,

taková přehlídka nic moc tatínků, tak by se taky daly nazvat knížky, které tento měsíc vycházejí v edicích Sladký život a Sladký život Duo. I když slova „tatínek“ je škoda pro otce, jaké měli Ráfík (Království pro Popelku), Benedetto i Angelina (Hrad v Itálii), bratři Brunettiové (Chybička v plánu), Thea a Christo (Prchající nevěsta) nebo Maxim (Réva z Burgund). A těžké to se svým otcem měl nakonec i Luca (Skandál za miliardu)!

Zastavme se ještě u Království pro Popelku. Na příběh Izzy naváže za měsíc vyprávění o její sestře Maye. To se bude jmenovat Italův dědic. A osamělý sirotek není ani příběh se jménem Chybička v plánu, o modelce Alessandře. Je to totiž už třetí – a poslední – díl řady o mladých lidech spojených značně komplikovanými vztahy a historií rodiny Brunettiových. Dva předchozí díly se jmenovaly Software pro lásku a Smlouva s Italem.

A když už takhle chválím své vlastní knížky (což samozřejmě není moc pěkné ☺), chtěl bych Vás upozornit na Hrad v Itálii, který velmi zajímavým způsobem zpracovává známou legendu o vražedném Modrovousovi, a Prchající nevěstu, kde se na scéně objevuje jedna z – podle mého názoru – vůbec nejkomplikovanějších hrdinek v mých romancích.

Snad Vás tyto mé povídky také zaujmou!

S láskou

Váš Harlequin

Kali Anthonyová

PRCHAJÍCÍ NEVĚSTA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Revelations of His Runaway Bride

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2020

Překlad:
Marie Hajdová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2020 by Kali Anthony
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-7716-7 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-7717-4 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-7718-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Thea nedočkavě vyhlížela okamžik, kdy ze sebe strhne svatební šaty. Nervózně zápolila se stuhou na zádech, prsty se jí třásly tak, že toho na chvíli musela nechat. Z nasládlé vůně svatební kytice se jí zatočila hlava. Nemohla si dovolit být nervózní. Protože v tomhle plánu – jejím jediném plánu – nebyl prostor na chyby.

„Nikdy to nevyjde.“

Thea se otočila za roztřeseným hlasem. Utopená ve smetanovém hedvábí se v koutě choulila její nejlepší kamarádka. Krempa ohromného klobouku jí téměř zakrývala tvář.

„To už jsme přece vyřešily, Eleno. Bude to fungovat.“

Musí. Žádná druhá šance nebyla. Venku ji netrpělivě očekávali hosté a její manžel. Muž, kterému teď beze zbytku patřila. Thea se otřásla. Nedostane ji, protože ona dnes uteče. Konečně získá svobodu.

„Jak vypadám?“

Elena si uhladila šaty, které jí dosahovaly sotva ke kolenům. Decentní. Perfektní. Do těchto šatů by se teď Thea měla převléknout.

„Mnohem víc jako nevěsta, než jak si připadám já. Nikdo si ničeho nevšimne.“

Dokud nebude příliš pozdě. Dokud už nebude pryč.

Všichni tvrdili, že by s Elenou mohly být sestry. A ony se tak často chovaly. Teď toho využije. Po tolika letech plánování nastal čas útěku.

Pristoupila ke své nejlepší kamarádce a pevně ji objala.

„Děkuji. Za tohle. Za všechno,“ řekla Thea.

Elena ji objala a pak ji od sebe odstrčila a osušila si oči. „Nejdřív tě dostaneme z těchhle šatů.“

Thea se otočila a Elena zběsile bojovala se stuhou.

„Nemůžeme rozsvítit?“ zašeptala Elena. „Nevidím na to.“

„Co když někdo vejde dovnitř? Pamatuješ, co jsem ti říkala?“

Elena se nevesele zasmála. „Drž se stranou a nechej si klobouk stažený do tváře. Když tě někdo osloví, předstírej pláč a skrývej tvář za kapesníkem, jako bys nedokázala snést čiré štěstí, jaké tě potkalo. Nic těžkého.“

Konečně živůtek povolil, ještě bylo třeba rozvázat korzet.

„Na to není čas!“ Odvrátila se a hledala zbytek oblečení. „Vyjde to. Všem jsme řekly o klobouku a šatech. Lidé se budou dívat na to, ne na mě.“

Samozřejmě uvidí šaty, šperky. Majetek jejího otce, který se rozhodl ji ukazovat jako vzácné zvíře. Právě proto byly s Elenou zaměnitelné. Všimnou si okázalých šatů a klobouku – ne osoby, která v nich bude oblečená. Byla jen stín, který se mohl kdykoliv rozplynout.

„Ale Christo...“

Srdce se jí při zvuku jeho jména zastavilo. Christo Callas. *Můj manžel.*

Ztratila se v momentu, kdy jí Christo zvedl závoj a ona se zahleděla do jeho neproniknutelných očí barvy oliv. Musela si připomenout, že byla ke svatbě donucena, jen aby zachránila nevlastního bratra Alexise. Chtěla ho od sebe odstrčit. V tu chvíli zaváhal. Jako by to *poznal*.

Takže vykouznila sladký úsměv, v očekávání polibku, který ji promění na paní Callasovou. Jemné

Christovy rty hrály a v jejich doteku jako by se skrývalo porozumění.

Ne! Setřela si perleťově růžovou rtěnku a s ní i podivné chvění, které v ní ta vzpomínka vyvolala.

„Theo?“

„Ani Christo si ničeho nevšimne.“ Thea podala Eleně svou svatební kytici vadnoucí na stolku. „Mužům, jako je on, připadají všechny ženy stejné.“

Byla pro něj jen věc, stejně jako pro svého otce. Kdyby se svatbou nesouhlasila, Alexis by šel do vězení. Ale teď se konečně mohla vymanit z otcových pochybných plánů.

„Doufám, že má pravdu,“ řekla Elena.

Na pochyby nebyl čas. Ten zpropadený korzet může počkat, dokud nebude v bezpečí.

„Jenom jsem byla po ruce,“ řekla a natáhla na sebe černý pletený top. „Potřebuje jen zahřát postel.“

Zuřila. Zнала vlastní cenu – a tohle *rozhodně* dělat nebude. Pro žádného muže.

Thea na sebe natáhla koženou bundu, džínsy a těžké boty už předtím skryla pod směšnými cukrkandlovými šaty, které teď ležely na zemi.

„Jsi si jistá, že to zvládneš?“ Stiskla Eleniny dlaně, aby se ujistila. „Nežádám po tobě příliš mnoho?“

Elena ji stiskla v odpověď. „Jsi jako moje sestra. Udělala bych pro tebe cokoliv. Já se o sebe postarám. Teď žij svůj vlastní život. Byla jsi uvězněná až příliš dlouho.“

Uvězněná v kleci rodiny Lambrosů. Téměř po celých třidvacet let měla jen jediného sourozence. Demetriho. Krutý a bezcitný tvor skrytý v elegantním oblečení. Vždycky byl chráněncem jejího otce a Thea jeho první obětí. Otce však vůbec nezajímala ta malá holčička, jež se až příliš podobala své matce. Ženě, která měla tu drzost opustit ho.

Demetriho ani otce už nechce nikdy vidět. Ale Alexis...

Thea vytáhla z kapsy telefon. Od chvíle, kdy před dvěma lety pronikl do jejich domu jako její bodyguard, se to dalo skoro snést. Až do toho rána, kdy jí přestal odpovídat na zprávy.

Elena vzdychla. „Stále se neozval?“

„Ne... Ale bude v pořádku.“

Thea si skousla spodní ret, dokud neucítila kapku krve. Určitě opustil Atény? Bolest, že ho tak brzy opouští, jí pronikla hluboko do duše. Jen vědomí, že ho svým sňatkem osvobodila, ji pohánělo dál.

Zhluboka se nadechla. „A co až tě odhalí?“ Protože Elena bude odhalena – byla to jen otázka času. „Kam jsem zmizela?“

„Pronajala sis auto.“ Eleně se třpytily oči slzami, jak hrála svou roli. „Jela jsi navštívit hrob své matky na Karpathosu.“

Thea tam chtěla jet ještě před svatbou. Otec to však zakázal. Přes veškerou snahu nikdy na matku nezapomněla, takže tahle cesta mu bude dávat smysl. Vytvořila důvěryhodný mix pravdy a výmyslů. Přesto se necítila dobře.

„Nenávídím se za to, že matčinu památku takhle zneužívám.“

Elena potřásla hlavou. „Maria by s tím souhlasila. Netrap se tím. Byla jsem dobrá?“

„Měla bys být herečka,“ uklidnila ji Thea. „Po tak dokonalém vystoupení mě budou Christovi patolízalové hledat na jihu.“

„A ty začneš nový život.“ Elena se usmála – první záblesk štěstí za tento den. „Nemůžeš mi říct, kam se chystáš?“

„Ne. Takhle to bude bezpečnější.“ Tím uchrání Eleny i sebe.

Thea popadla motorkářskou helmu a zaváhala.

„Jak mám tohle nasadit přes ten stupidní účes?“

Elena zatahala za pár nakadeřených pramenů. „Vytáhnout všechny sponky bude trvat nejmíň hodinu!“

„Nějak tu helmu přetáhnu. Kolik času už jsme ztratily?“

Elena zkontrolovala hodinky. „Ne moc. Všichni jsou příliš zaměstnaní pitím ouza tvého otce. Budou si myslet, že se šlechtíš tak dlouho, abys byla krásná pro Christa. A až zmizíš, budou oni muset taky – což nikdo z nich nechce.“

Byla to smutná pravda. Thea neměla ani ponětí, co je většina svatebních hostů zač. Zřejmě obchodní partneři. Byli to supi, aspoň většina z nich. Zajímalo je jen jídlo, alkohol, *divadýlko*.

„Nikdy nezapomenu, cos pro mě udělala. Až to bude bezpečné, zkusím ti dát vědět, kde...“

Thee se úzkostí stáhlo hrdlo. Milovala jen pár lidí. Elenu. Alexise. Myšlenka na to, že je opouští, ji ničila.

Elena netrpělivě mávla směrem k ní. „Beru tě za slovo. Až budeme staré, už se tomu jen zasmějeme.“ Z tašky vylovila obálku. „Ještě tohle. Je tam pas. Peníze. Detaily k účtu. Všechno. A teď už běž! Buď šťastná!“

Thea otálela. Sáhla pod bundu a sevřela medailonek svatého Kryštofa na jemném řetízku. Potom sebrala rukavice a batoh a zamířila ke dveřím vzadu místnosti, kterými mohla vyklouznout do uličky, kde stála ukrytá její motorka.

Dveře bývaly většinou zavřené, ale svým šarmem přesvědčila manažera, aby je nechal otevřené. Překvapení pro ženicha.

„Počkej!“ vykřikla Elena.

Thea uskočila. Byly snad odhaleny?

Viděla však jen siluetu své přítelkyně, rámovanou světlem vycházejícím ze dveří.

„Co?“

„Prsteny!“

Jak mohla zapomenout na svůj zasnubní prsten? Neskutečnou tíží obrovského diamantu. Nedal se přehlédnout. A snubní prsten se dvěma průzračnými drahokamy byl stejně nápadný.

Thea stáhla z prstu oba prsteny a podala je Eleně. Teď byla volná.

„A tímhle to absurdní divadýlko končí.“

Hluboký chraplavý hlas zahřměl místností a z tmavého výklenku se vynořil stín.

Christo.

Christo prošel okolo malého stolku a rozsvítil lampu. Pokoj zalilo měkké světlo. S decentním pozlaceným nábytkem a stěnami pokrytými brokátem to bylo perfektní místo pro svatební přípravy. Ale už ne pro spiknutí dvou žen, které teď před ním zkoprněly s očima doširoka otevřenýma.

Jeho oslnující nevěsta nikam utíkat nebude. Za dveřmi čekal jeden z jeho mužů. Nikam by se nedostala.

Zatnul zuby. Zhluboka dýchal, aby zklidnil horkost proudící mu v žilách. „Ty prsteny.“

Natáhl ruku a kývl na tu Drakosovu dívku. Odložila kytici na jednu ze židlí a upustila třpytivé šperky do jeho dlaně. Prsteny v hodnotě tisíců eur teď osaměle spočívaly v jeho sevřených dlaních. Vložil je do kapsy.

„Nech nás,“ přikázal Theině družičce. Zůstal klidný. Jeho nevěsta i budoucnost jsou v tuto chvíli v bezpečí. Všechny další emoce jsou zbytečné.

„Nemůžete mě nutit. Zůstanu zde.“

Christo se nad její odvahou pousmál. Tvrdili mu, že jeho úsměv připomíná vlka, proto se pokusil o méně děsivý výraz. Elena se otrásla. Tak se mu to nepovedlo. Zase.

Vzdychl a z kapsy vytáhl telefon. „Raule,“ řekl vyrovnaně, „potřebuji tě. Slečna Elena by si ráda zatančila.“

Koutkem oka zahlédl, jak Thea nejistě zírá na dveře. Uteče, nebo zůstane? Podezíral ji z toho prvního, ale doufal v to druhé. Proč? Těžko říct. Byl zvyklý na ženy, které utečou, když život neběží podle jejich představ. Jeho matka toho byla zářným příkladem.

Do dveří vešel Raul, šéf bezpečnosti a jeho svědek. Elena byla hlavní družička. Očekávalo se, že spolu ti dva budou tančit. Proč tedy ne teď?

„Elena zůstane.“

Mladá paní umí mluvit. Ačkoliv to bylo spíš tiché zasyčení.

Nevšímal si jí. „Eleno, půjdeš tančit s Raulem. *Ted’.*“

Nepochyboval, že odejde. Jeho příkazy bývaly okamžitě plněny. Raul natáhl ruku. Jeho taneční partnerka ji přijala, odložila ten směšný klobouk na židli a opustila místnost s plačtivým „*Promiň...*“.

Obrátil svou pozornost k Thee. Odvaha z ní ještě nevyprchala. Stála zpříma, s hlavou zdviženou. Nelítnostná a hrdá. Oblečená v džínsech a kůži a se složitě vyčesanými vlasy. Takové protiklady.

„Jak dlouho ses tam skrýval?“ zeptala se.

Christo se rozhodl, že jí povolí pár otázek. Na to, aby mu odpověděla na ty jeho, má zbytek života.

„Dost dlouho.“

„A díval ses, jak se převlékáme?“

Pokrčil rameny. „Nebylo nic vidět.“

Dokonce i v ztemnělém pokoji ho Thea oslepila. Elegantní křivka jejího těla. Štíhlý pas. Plný korzet. Všechno na ní dokazovalo, že dnešek by mohl být zajímavý.

„Nikdy bych se za tebe neprovdala, kdybych tušila, že jsi *slídil*. Takovým lidem se nedá věřit.“

Zasmál se. Znělo to spíš jako zaštekání. Thea se ani nehнула. Na rozdíl od většiny lidí.

„Z toho mě ještě nikdo neobvinil. Přidám si to na seznam všech svých dosažených úspěchů.“

Zdálo se, že s jeho smíchem vzrůstá její kuráž. Stále držela rukavice, helmů a bílou obálku. Chtěl tu obálku.

Místo toho, aby si ji prostě vzal, čekal na další otázku. Věděl, že přijde.

„Jak jsi na to přišel?“

Její hlas mu klouzal po kůži jako peříčko. Skvěle vyvážená svůdnost a lstivost. Řasy nesměle sklopené. Kdyby byla ještě blíže, bezpochyby by mu položila svou bělostnou ruku na tu jeho. Zahleděla se mu do očí. Možná by přidala pár falešných slz. Bylo to tak záludné, a až příliš dobře známé.

Opovrhoval tím.

„Uklidni se, Theo. Nestrpím žádná dramata.“

Potrásla hlavou a umělecky vyvedené kadeře jejích vlasů se rozkývaly. „Nejsem tu pro pobavení.“

„Tak co měl ten dnešek znamenat, když ne zábavnou scénku?“

Znal tu její jiskru ze všech těch nekonečných představení, k nimž byla donucena svým otcem pokaždé, když je Christo navštívil. Thea byla krásná, vášnivá a bystrá. Inteligentní. I když to před ním až do dnešního dne skrývala.

Jakmile jí zvedl závoj, spatřil za jejím ledovým výrazem žár. Téměř sebou trhl, když spatřil divokou šelmu, kterou v sobě skrývala. A pak se její tvář rozjasnila, jako když vlna spláchne mokrý písek a s ním vše, co v něm bylo napsáno.

Během recepcí ji sledoval. Ona a její přítelkyně pořád chodily sem a zase zpátky. Neustále si něco šeptaly. Pak měla Thea zničehonic sukni mnohem nadýchanější. Proto záukoloval Raula, aby nechal dveře do uličky hlídat. Tiše mařil její plány. Vkrást se do této místnosti a čekat ve skrytu možná bylo pod jeho úroveň. Jenže potřeboval ten podvod vidět na vlastní oči.

Thea se dozнала, ani to netrvalo dlouho. „Dnes jsem se chystala od tebe utéct.“

Díky svým rodičům byl na odmítání zvyklý, jedno další zvládne. Používali ho jako zbraň, aby jeden druhému ubližovali, nikoliv aby jej milovali.

Proto si už od dětství dokázal nepřipouštět bolest. Neškemral o přízeň jiných. Teď ho zajímala jen holá pravda a peníze. A Atlas Shipping, společnost,

kterou založil jeho dědeček a která byla jeho jedinou útěchou a odměnou za to, že se narodil do tak ubohé rodiny.

Christo vykročil k Thee. Se svou výškou přes metr osmdesát převyšoval většinu lidí. Mohl svou převahu zneužívat, ale nechtěl být považovaný za násilníka.

Zakroužil ztuhlými rameny. Spolkl hněv, který se v něm bouřil. Znovu se pokusil o smířlivý úsměv. Kdo ví, třeba to tentokrát vyjde?

„Chtěla jsi utéct, a stejně jsi stále tady se mnou.“

Vytrhl jí z ruky obálku a zasunul ji do vnitřní kapsy smokingu. Thea byla zaskočená. Raněná. Ramena jí poklesla. Spodní ret se roztrásl. Ukradli jí svobodu, stejně jako jemu.

Později možná zalituje toho, co udělal. Ale ne dnes.

„Počkej. Nemůžu... Nechci...“

Hlas se jí zlomil pod návalem emocí. Ale nic nemůže zvrátit jeho rozhodnutí. Brzy na to přijde sama a potom se budou moci dohodnout – ale podmínky bude klást jen on.

„Opravdu sis myslela, že tvůj pošetilý plán vyjde?“ Svým příkrým hlasem už dokázal vyděsit řadu dospělých mužů. „Že na tu záměnu okamžitě nepřijdu jen díky tomu monstróznímu klobouku?“ Kývnul ke zmíněnému doplňku.

Odložila helmu a rukavice na židli. Za ucho si zastrčila neposedný pramínek vlasů. „Stačilo jen odvést pozornost.“

„Takže ses dala na kouzelnické triky?“

„Měla jsem být šťastná, rozzářená nevěsta – ne vězeň plánující útěk. Lidé vidí to, co vidět chtějí.“

No, mylila se. Bylo načase jí to dokázat.

Prsty pravé ruky sevřel její bradu a ucítil její hedvábnou a teplou kůži. Stáhla rty, ale nepohnula se.

„Tvé oči mají odstín jantaru. Tvá kůže připomíná med divokých včel. A tvé vlasy jsou jako hořká čokoláda,“ řekl něžně. „Znám tvou hrdou a elegantní chuť.“

Dravý pohled. Vidím, co se snažíš skrývat. Vidím tebe, Theo.“

Po tváři jí přeběhl jiný výraz. *Takový* už znal. Ty dráždivé náruživé oči. Chtěl je zažehnout a vidět, jak ji spaluje vášně. Ale on není takový slaboch jako jeho otec, který propadl lžím o lásce. Láska byla pro hlupáky. Ne pro něj. Naučil se, jak se bránit. Láska byla tou nejsmrtonosnější zbraní ze všech.

Když se na Theu podíval, její úžasné rty se trochu rozevřely. Oči potemněly. Naklonil se k ní a svými rty přejel po těch jejích. Jen pro efekt. Vzdychla, když se odtáhl.

„Ella je pěkná tmavovlasá, tmavooká dívka.“ Na rtech stále cítil dotek jejích horkých úst. „Ale nikdy by tě nemohla nahradit. Takový nesmysl.“

Roztřesenými prsty se dotkla rtů. Do dlaně jí vložil prsteny. Sevřela je a podívala se na ně. Zbledla.

I tenhle výraz znal. Bylo to zděšení.

Sevřel se mu žaludek. Úplně stejně se tvářil, když se dozvěděl, že se musí oženit. To kvůli neuváženému jednání svého otce musel souhlasit se svatbou. Jeho otec si tajně vzal půjčku od Theina otce a nedokázal ji splácet. Jen sňatek Christa s Theou je mohl uchránit od hrozící exekuce.

Christo po tom netoužil o nic víc než Thea. Bez ohledu na to, jak nechutná taková podmínka byla, by udělal cokoli, aby zachránil Atlas Shipping. Aby uchránil svá práva, své dědictví a společnost, kterou jeho otec téměř zničil.

„Vyšlo by to,“ zašeptala Thea. „Já vím, že *ano*.“

„Možná, kdyby ses provdala za někoho jiného. Na neštěstí ses provdala za mě.“

Thea sevřela ruce v pěst. „A co je na tobě tak speciálního?“

„Vyznám se v lidech.“ Naučil se to už v dětství. Věděl, jak se schovávat před svou nepřátelskou matkou. Jak se vyhýbat prchlivému otci. Pro Christa byli lidé

průhlední jako sklo. „Právě proto jsem v podnikání ten nejlepší.“

„Podle mě máš spíš největší ego.“

Prošel okolo They a otevřel postranní dveře, kterými pronikl závan vzduchu kypícího životem.

„Ego má cenu, jen pokud se pojí se schopnostmi. A ty já mám. Vidíš, Theo, tvůj plán by *nevyšel*.“ Vrátil se zpátky i s urostlým bodyguardem. „Neměla jsi žádnou šanci. Všechny východy byly hlídané. Tvůj dopravní prostředek se bezpečně vrátil do mé garáže. Sehlhala jsi ještě dřív, než jsi vůbec začala. Smiř se s tím.“

Pokynul strážci, který opustil místnost. Thea jej sledovala a ve tváři se jí rozlilo poznání.

„Nejsem tvůj otrok. Tohle manželství je podvod.“

Svým způsobem s ní souhlasil. Ale teď tu stál se zlatým kroužkem na svém prstu. Thea své prsteny stále držela v dlani. Potřeboval, aby si je nasadila. Pokud to udělá, zvítězil – alespoň pro dnešek.

„Žádáš mě, abych tě vrátil do láskyplné náruče tvého otce?“ Christo pochyboval, že ten muž je vůbec schopný lásky.

Thea silně zaryla prsty do opěradla štíhlé židle, až jí zběly klouby. „Žádám tě, abys mě nechal jít.“

„Ne.“

Christo už o Titu Lambrosovi něco zaslechl. Prý je krutý a pomstychtivý. Hořkost se mu rozlila tělem jako jed. Jak mohl otec ve své ledabylosti vložit Christovu budoucnost do rukou takového muže...

Musel o Theině rodině zjistit víc – něco, čeho by později mohl sám využít. Ale to mohlo počkat. Teď ji potřeboval nějak nalákat. Dát jí *naději*.

„Půjdeš se mnou jako moje manželka. O naší situaci si promluvíme později. To ti slibuji. Teď ale odcházíme.“

Prohlédla si svoje oblečení a pak stočila pohled opět k němu. Oči barvy tekutého jantaru jí v měkkém světle zářily. „V tomhle nemůžu nikam jít!“